

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

11 November 2024

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandeh in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818
- Vesagh Sanaei in Sydney at (mobile) +61 (410) 38-5060

گزارش مهم جدیدی به مجموعه بی سابقه‌ای از بیانیه‌ها و گزارش‌ها اضافه می‌شود

و دهه‌ها خشونت علیه بهائیان ایران را مورد توجه قرار می‌دهد

نیویورک- ۲۱ آبان ۱۴۰۳- گزارش مهم جدیدی با عنوان «بیگانگان: خشونت چندوجهی علیه بهائیان در جمهوری اسلامی ایران» به تازگی در نیویورک منتشر شده است. این گزارش خشونت‌هایی را که از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ در طول ۴۵ سال آزار و سرکوب مستمر در تمامی جنبه‌های زندگی بر بهائیان تحمیل شده مورد توجه قرار می‌دهد.

«بیگانگان» جدیدترین گزارش از سلسله گزارش‌ها و بیانیه‌های بسیار مهم و مستقل درباره بهائیان در ایران است که در چند ماه اخیر منتشر شده‌اند. این موارد عبارتند از: گزارشی از سازمان «دیده‌بان حقوق بشر» با عنوان «[جکمه روی](#)» که مشخص کرد رفتار حکومت ایران با جامعه بهائی مصداق جنایت علیه بشریت در زمینه سرکوب دینی است؛ گزارش [کمیته حقیقت‌یاب](#) سازمان ملل در مورد ایران که آزار و سرکوب وسیع وارد شده به زنان بهائی ایران در جنبش زن، زندگی، آزادی را مستند کرد؛ گزارش نهایی [جاوید رحمان](#)، گزارشگر ویژه سابق سازمان ملل در امور حقوق بشر در ایران، در تیر ۱۴۰۳ (ژوئیه ۲۰۲۴) که در آن اعلام کرد: «بهائیان به قصد نسل‌کشی مورد هدف و سرکوب قرار گرفته‌اند»؛ و همچنین انتشار [نامه مشترکی](#) از سوی ۱۸ گزارشگر ویژه و کارشناس کارگروه‌های سازمان ملل، اقدامی کاملاً بی سابقه که از آن طریق این متخصصین، مشترکاً به جمهوری اسلامی ایران برای افزایش اخیر حملات علیه زنان بهائی اعتراض کردند.

گزارش اخیر توسط «بنیاد عبدالرحمن برومند برای حقوق بشر در ایران» و در همکاری با سازمان «عدالت الیوس در دانشگاه موناخ» تهیه شده است، اندیشکده‌ای که توسط مای ساتو (Mai Sato)، گزارشگر ویژه جدید سازمان ملل در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، تأسیس شده و مدیریت می‌شود. این گزارش بر خشونت‌هایی تمرکز دارد که از زمان ظهور آیین بهائی در سال ۱۲۲۳ علیه جامعه بهائی اعمال شده و بر اساس نظریات یوهان گالتونگ جامعه‌شناس سه نوع خشونت را مستند کرده است: خشونت مستقیم، ساختاری و فرهنگی. این گزارش نشان می‌دهد که این خشونت‌ها بخشی از تلاش سیستماتیک حکومت ایران برای حذف بهائیان از صحنه اجتماع هستند.

گزارش «بیگانگان» همچنین خاطر نشان می‌کند که روحانیون شیعه ایران از زمان شکل‌گیری دیانت بهائی تا کنون، در تلاش برای «توجیه تبعیض و ستم خود» بهائیان را «نجس» خوانده‌اند. از دیگر یافته‌های این گزارش این است که بهائیان ایران با جنایت علیه بشریت در زمینه سرکوب دینی مواجه بوده‌اند.

در گزارش آمده است: «سرکوب بهائیان در ایران مبتنی بر یک ایدئولوژی چندوجهی است که تکیه بر روایت‌های دینی، سیاسی و تاریخی دارد. این ایدئولوژی، مخالفت‌های الهیاتی را با نظریه‌های توطئه و احساسات ملی‌گرایانه ترکیب کرده... در قانون گنجانده و در قالب شکل‌های مختلف تبعیض و سرکوب نهادینه کرده است.»

مراسم رونمایی از گزارش «بیگانگان» در نمایندگی دائم آلمان در سازمان ملل در نیویورک برگزار شد. سفیر آلمان و معاون نماینده دائم آلمان در سازمان ملل، آقای توماس پیترزاهنسن در صحبت‌هایش بر این تأکید کرد که بهائیان «تنها به دلیل استفاده از حق‌شان در انجام آیین‌های دینی خود از آزادی‌هایشان محروم شده‌اند... ما از گزارش‌های متعددی از شکنجه، اعترافات اجباری و دیگر انواع آزار و اذیت مطلع هستیم که نشان می‌دهد این رویه‌ها متأسفانه بسیار رایج‌اند.» وی افزود: «اما داستان بهائیان در ایران تنها داستان سرکوب نیست، بلکه داستان انسانیت، استقامت و شجاعت نیز هست. با وجود ظلم و سرکوب و فرهنگ ارباب، زنان و مردان بهائی مروج عدالت و برابری هستند، برای احقاق حقوق‌شان تلاش می‌کنند و در دفاع از حقوق دیگران آن‌ها را یاری می‌رسانند. آن‌ها نماد استقامت‌اند و نه تنها حامی جامعه خود بلکه حامی اطرافیان‌شان نیز هستند.»

سفیر زاهنسن گفت: «برای ما، حقوق بشر امری عمومی است که نمی‌توان آن را تفکیک کرد. ما همچنان از ایران می‌خواهیم که تعهدات بین‌المللی خود را در زمینه حقوق بشر ادا کند.»

گزارش «بیگانگان»، با استناد به منابع عمومی حقوق بشری و ۵۷ مصاحبه با بهائینی که تجربیات شخصی خود را به اشتراک گذاشتند از موارد خشونت مستقیم شامل اعدام، زندان، تخریب و مصادره اموال، خشونت ساختاری از جمله محرومیت از حق تحصیل و امرار معاش، خشونت فرهنگی از جمله نفرت‌پراکنی توسط روحانیون و رسانه‌های حکومتی و تخریب قبرستان‌ها پرده برمی‌دارد.

دکتر رویا برومند، مدیر اجرایی «بنیاد عبدالرحمن برومند» بنیادی که تهیه‌کننده این گزارش است، گفت با شکل‌گیری آیین بهائی در ایران در میانه قرن نوزدهم، بهائیان از همان ابتدا با تبعیض مواجه شدند. بر اساس این گزارش «پیروان این آئین به عنوان کافران مرتد تلقی می‌شدند، و از آن زمان تا کنون با آزار و سرکوب مداوم و شدیدی مواجه بوده‌اند که در دوره‌هایی با خشونت افراطی و محرومیت سیستماتیک از حق زندگی همراه بوده است.»

در عین حال یکی از یافته‌های این گزارش این است که مردم ایران به شکل فزاینده‌ای در مقابل سیاست تبعیض علیه جامعه بهائی «ایستادگی» کرده‌اند.

کریستوفر الکساندر یکی از پژوهشگران این گزارش گفت: «با وجود تلاش‌های مکرر برای القای احساسات ضد بهائی در جامعه، یافته‌های ما نشان می‌دهد که در واقع عموم مردم، حداقل تا حدی، در برابر اثرات پروپاگاندای حکومتی مقاومت می‌کنند. این نکته از این جهت قابل توجه است که نظریه گالتونگ را مبتنی بر اینکه خشونت مستقیم، ساختاری و فرهنگی تقویت‌کننده یکدیگر هستند به چالش می‌کشد.»

الکساندر افزود: «در حالی که خشونت مستقیم و ساختاری به شدت توسط حکومت در حال تشدید است به نظر می‌رسد که توده‌های مردم هر چه بیشتر از پذیرش این فرهنگ خشونت‌آمیز خودداری می‌کنند. اکثر مصاحبه‌شوندگان ما به تغییری در نگرش عمومی مردم نسبت به بهائیان اشاره کردند، تغییری از تحقیر و دوری‌گزیدن در زمان انقلاب به بی‌تفاوتی و اکنون بیش از پیش به پذیرش و حتی حمایت از جامعه بهائی در دوران اخیر.»

مای ساتو، گزارشگر ویژه جدید سازمان ملل در زمینه حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، بهائیان ایران را به دلیل شهامت و استقامت‌شان ستود و از کمپین اخیر [#داستان ما بکیست](#) تقدیر کرد. او به حذف بهائیان از قانون اساسی ایران به عنوان یکی از راه‌های توجیه آزار و سرکوب توسط مقامات ایرانی اشاره کرد و گفت: «آنچه این گزارش نشان می‌دهد این است که جامعه ایران در مقابل خشونت ساختاری تحمیل‌شده توسط حکومت، مقاومت می‌کند و آن را نپذیرفته است. این پایانی امیدبخش و دلگرم‌کننده برای این گزارش است.»

بانی دوگل، نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد، در سخنان پایانی خود در مراسم رونمایی از این گزارش گفت: «از آنجایی که بهائیان در جمهوری اسلامی ایران به رسمیت شناخته نمی‌شوند، توجه بین‌المللی تنها محافظ آن‌ها در برابری عدالتی‌های شدید حکومت ایران است.»

خانم دوگل مراتب قدردانی خود را نسبت به فعالان و سازمان‌های جامعه مدنی همچون «بنیاد عبدالرحمن برومند برای حقوق بشر در ایران» و سازمان «عدالت الیوس» ابراز کرد که «شهامت این را داشته‌اند که برخیزند» و درباره وضعیت جامعه بهائی ایران «اطلاع‌رسانی کنند.»

«این توجه در سطح بین‌المللی به بهائیان که در ایران زندگی می‌کنند و از سرکوب‌ها رنج می‌برند امید می‌بخشد، از حکومت ایران می‌خواهد که به تعهدات بین‌المللی خود پایبند باشد و سیاست‌های خشونت‌بار خود نسبت به تمامی قربانیان نقض حقوق بشر در ایران را متوقف کند.»